

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 12, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:560](#) 07-04-2026

Kon het hof oordelen dat door de bewezenverklarde gedragingen 'levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamelijk letsel voor ander(en) te duchten was'?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:561](#) 07-04-2026

Kan gebitschade worden aangemerkt als 'zwaar lichamelijk letsel' als bedoeld in artikel 300 lid 2 Sr?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:550](#) 07-04-2026

Kon de rechtbank oordelen dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de motorfiets zal worden verbeurdverklaard op grond van artikel 33a lid 2 Sr of artikel 33a lid 1 Sr?

RECHTSPRAAK

Kon de rechtbank oordelen dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de motorfiets zal worden verbeurdverklaard op grond van artikel 33a lid 2 Sr of artikel 33a lid 1 Sr?

Kon de rechtbank oordelen dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de motorfiets zal worden verbeurdverklaard op grond van artikel 33a lid 2 Sr of artikel 33a lid 1 Sr?

Procesverloop in cassatie

Het beroep is ingesteld door de klager. Namens deze heeft de advocaat L.E.G. van der Hut bij schriftuur cassatiemiddelen voorgesteld.

De advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd tot vernietiging van de beschikking van de rechtbank, en tot terugwijzing van de zaak naar de rechtbank Midden-Nederland, teneinde op het bestaande beklag opnieuw te worden beoordeeld en afgedaan.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over het oordeel van de rechtbank dat het niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de inbeslaggenomen motorfiets zal worden verbeurdverklaard.

Het cassatiemiddel faalt in zoverre. Dat brengt mee dat bespreking van de klacht over het kennelijke oordeel van de rechtbank dat niet hoogst onwaarschijnlijk is dat de later oordelende strafrechter de motorfiets zal verbeurdverklaren op grond van artikel 33a lid 1 Sr, omdat 'mogelijk' is dat de motorfiets toebehoorde aan de bestuurder, niet nodig is.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

De Hoge Raad heeft ook de overige klachten over de uitspraak van de rechtbank beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de

beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-04-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:550

Zaaknummer: 24/04461

Rechters: F. Damsteegt, V. van den Brink en C.N. Dalebout

Advocaten: L.E.G. van der Hut

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kan gebitschade worden aangemerkt als ‘zwaar lichamelijk letsel’ als bedoeld in artikel 300 lid 2 Sr?

Kan gebitschade worden aangemerkt als ‘zwaar lichamelijk letsel’ als bedoeld in artikel 300 lid 2 Sr?

Procesverloop in cassatie

Het beroep is ingesteld door de verdachte. Namens deze heeft de advocaat R.A.C. Frijns bij schriftuur cassatiemiddelen voorgesteld.

De advocaat-generaal D.J.M.W. Paridaens heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep.

Beoordeling van het eerste en het derde cassatiemiddel

De cassatiemiddelen klagen over (de motivering van) het bewezenverklaarde. Het eerste cassatiemiddel betreft het daderschap van de verdachte. Het derde cassatiemiddel ziet op het bewijs van zwaar lichamelijk letsel.

De cassatiemiddelen falen. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 2 en 4.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-04-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:561

Zaaknummer: 24/02867

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en R. Kuiper

Advocaten: R.A.C. Frijns

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat door de bewezenverklaarde gedragingen ‘levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenlijk letsel voor ander(en) te duchten was’?

Kon het hof oordelen dat door de bewezenverklaarde gedragingen ‘levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenlijk letsel voor ander(en) te duchten was’?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof heeft bewezenverklaard dat ‘levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenlijk letsel voor (een) ander(en) te duchten was’.

Het hof is van oordeel dat de gedragingen van verdachte, gelet op de aard en ernst daarvan en de overige omstandigheden van het geval, toereikend zijn voor het oordeel dat verdachte welbewust en met groot gevaar voor andere medeweggebruikers in ernstige mate verkeersgedragsregels heeft overtreden. Op grond van de gebezigde bewijsmiddelen en al het vorenoverwogene, acht het hof de aan de verdachte in de zaak met parketnummer 0116721321 onder 1 tenlastegelegde feit wettig en overtuigend bewezen, op de wijze zoals in de bewezenverklaring is vermeld.

De tenlastelegging is toegesneden op artikel 5a lid 1 van de Wegenverkeerswet 1994 (hierna: WWV 1994). Daarom moet worden aangenomen dat de in de tenlastelegging en de bewezenverklaring voorkomende woorden dat ‘levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenlijk letsel voor (een) ander(en) te duchten was’ zijn gebruikt in de betekenis die deze woorden hebben in die bepaling.

Artikel 5a lid 1 WWV 1994 luidt:

‘Het is een ieder verboden opzettelijk zich zodanig in het verkeer te gedragen dat de verkeersregels in ernstige mate worden geschonden, indien daarvan levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenlijk letsel voor een ander te duchten is. Als zodanige verkeersgedragingen kunnen de volgende gedragingen worden aangemerkt:

- a. onvoldoende rechts houden op onoverzichtelijke plaatsen;
- b. gevaarlijk inhalen;
- c. negeren van een rood kruis;
- d. over een vluchtstrook rijden waar dit niet is toegestaan;
- e. inhalen voor of op een voetgangersoversteekplaats;
- f. niet verlenen van voorrang;
- g. overschrijden van de krachtens deze wet vastgestelde maximumsnelheid;
- h. zeer dicht achter een ander voertuig rijden;
- i. door rood licht rijden;
- j. tegen de verkeersrichting inrijden;
- k. tijdens het rijden een mobiel elektronisch apparaat vasthouden;
- l. niet opvolgen van verkeersaanwijzingen van daartoe op grond van deze wet bevoegde personen;
- m. overtreden van andere verkeersregels van soortgelijk belang als die onder a tot en met l genoemd.'

Artikel 5a lid 1 WVV 1994 beschrijft – niet uitputtend – een reeks gedragingen. Op grond van artikel 5a lid 1 WVV 1994 is het verboden, door een of meer van dergelijke gedragingen te verrichten, zich opzettelijk zodanig in het verkeer te gedragen dat de verkeersregels in ernstige mate worden geschonden, als daarvan levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenteel letsel voor een ander te duchten is.

Om te kunnen beoordelen of gelet op het bewezenverklarde gedrag waarmee de verkeersregels in ernstige mate zijn geschonden, levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenteel letsel voor een ander te duchten was, moet worden vastgesteld of dit gevaar naar algemene ervaringsregels te voorzien was. Dit vergt een beoordeling aan de hand van de concrete feiten en omstandigheden van het geval, waaronder de plaats waar en het tijdstip waarop het genoemde gedrag heeft plaatsgevonden. Bij dit oordeel is van belang dat in het verkeer in het algemeen niet goed voorspelbaar is bij welke andere verkeersdeelnemers men in de nabijheid zal komen en hoe deze zullen reageren op een schending van verkeersregels. Van het duchten van levensgevaar of gevaar voor zwaar lichamenteel letsel voor een ander kan

daarom ook sprake zijn als het gedrag waarmee de verkeersregels in ernstige mate is geschonden, met zich brengt dat de bestuurder van het voertuig niet in staat kan worden geacht steeds adequaat te reageren op de aanwezigheid en het verkeersgedrag van andere verkeersdeelnemers.

(Vgl. HR 11 maart 2025, ECLI:NL:HR:2025:344.)

Het hof heeft onder meer de volgende vaststellingen gedaan. Op zaterdag 16 januari 2021 vond omstreeks 23.45 uur een achtervolging van de verdachte (die reed in een bedrijfsauto) door de politie plaats. De verdachte heeft gedurende vijf tot tien minuten met gedoofde lichten en met hoge snelheden (tussen de 70 en 120 kilometer per uur) gereden op locaties waar in vrijwel alle straten een maximumsnelheid geldt van 30 kilometer per uur, terwijl op het wegdek sneeuw en ijsel lagen. De verdachte heeft tijdens de achtervolging met hoge snelheden door smalle straten gereden waarin zowel links als rechts voertuigen stonden geparkeerd en waar hij rakelings langs reed, met een snelheid van circa 40 kilometer per uur over een voetpad gereden en zonder voldoende zicht en zonder te remmen een drukke verbindingsweg met fiets- en voetpad gekruist. Vervolgens is de verdachte vanuit een doodlopende straat die uitkwam op een voetpad van een park het voetpad opgereden met een snelheid van ten minste 50 kilometer per uur, waarbij hij tegen een trottoirpaal aan is gereden die de toegang tot dit park voor voertuigen blokkeert, waardoor delen van de carrosserie (bumper) door de lucht vlogen. Het voertuig van de verdachte was te breed voor het voetpad, waardoor de omheining van het plantsoen kapot werd gereden en stukken staal/aluminium door de lucht vlogen. De verdachte reed het park in waar motorrijtuigen in beginsel niet zijn toegestaan en waar in verband met aanwezige bosschages sprake is van slecht zicht op eventuele voetgangers, terwijl dit park een drukbezocht park is waar wijkbewoners voor het slapengaan hun hond uitlaten. Het park bestaat grotendeels uit gras, waardoor de achtervolgende verbalisanten door de weersomstandigheden hun dienstvoertuig bij elke stuur- en rembeweging voelden schuiven. Volgens die verbalisanten liepen tijdens de achtervolging twee personen met een hond in het park op een afstand van twintig meter. De verdachte reed in het park frontaal op twee andere verbalisanten in hun dienstvoertuig af en sloeg ongeveer tien meter voor hen af, waarna hij tegen een appartementencomplex aan reed.

Het op deze vaststellingen gebaseerde oordeel dat, gelet op de gedragingen van de verdachte waarmee hij de verkeersregels in ernstige mate heeft geschonden, het vermogen van de verdachte om te anticiperen en (tijdig) te reageren op de gedragingen van andere weggebruikers fors afneemt en daarbij de tijd die nodig is om voor eventuele anderen te remmen toeneemt, zodat naar algemene ervaringsregels voorzienbaar is dat die gedragingen gevaar voor zwaar lichamelijk letsel of levensgevaar met zich brengen, getuigt – gelet op wat

onder 2.4 is vooropgesteld – niet van een onjuiste rechtsopvatting en is toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel faalt.

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. In het licht van de opgelegde gevangenisstraf van drie maanden en de mate waarin de redelijke termijn is overschreden, volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-04-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:560

Zaaknummer: 24/00396

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en F. Damsteegt

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: